

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/36/2019
Identifikačné číslo spisu: 8019200210
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8019200210.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: Ing. P. F., nar. XX. E. XXXX, bytom K. 4, Z., zastúpená procesným opatrovníkom Ing. A. F., bytom tamtiež, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta 8, Bratislava, v konaní o správnej žalobe v sociálnych veciach, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 6Sa/4/2019-58 zo dňa 27. júna 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 6Sa/4/2019-58 zo dňa 27. júna 2019 zamieta.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) právoplatným uznesením č. k. 6Sa/4/2019-58 zo dňa 27. júna 2019 postupom podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d) a g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) žalobu žalobkyne odmietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania v zmysle § 170 písm. a) SSP.

2. V odôvodnení uznesenia správny súd uviedol, že žalobkyňa sa podaním zo dňa 13. marca 2019 domáhala preskúmania postupu žalovanej vo vzťahu k jej invalidnému dôchodku za obdobie od 03. augusta 1994 do 17. novembra 2000, priznania plného invalidného dôchodku za uvedené obdobie, opravy priznanej výšky starobného dôchodku za obdobie od 17. novembra 2000 do marca 2019, a uhradenia rozdielu medzi vyplateným a novopriznaným dôchodkom s úrokom z omeškania 0,05 % denne za celé obdobie omeškania. Krajský súd žalobkyňu vyzval na doplnenie podania uznesením zo dňa 01. apríla 2019 č. k. 6Sa/4/2019-25, a to na špecifikovanie napadnutého rozhodnutia žalovanej v súlade s § 180 a § 181 SSP, presné definovanie petitu v súlade s ustanoveniami SSP, aby bolo zrejmé, či v konaní sú splnené procesné podmienky v zmysle relevantných ustanovení SSP. Žalobkyňa bola zároveň

poučená o procesných právach v súlade s § 26 ods. 1 v spojení s § 199 ods. 2 SSP ako aj o možnosti krajského súdu podanie žalobkyne odmietnuť.

3. Následne žalobkyňa podaním zo dňa 12. apríla 2019 doplnila návrh zo dňa 13. marca 2019, avšak opakovane zotrvala na návrhu preskúmať rozhodnutia žalovanej vydané do roku 2000. Zároveň poukázala na list žalovanej z 29. januára 2019, ktorý označila ako zamietnutie žiadosti o zaslanie zápisnice z posudkovej komisie z roku 1994, na ktoré nebola ani pozvaná, pričom poukázala na zamietavý postoj žalovanej k žiadosti o opakovaný prepočet invalidného a následne starobného dôchodku. Opakovane navrhla, aby správny súd zrušil rozhodnutia žalovanej z 03. augusta 1994, 02. júna 1997, 02. júna 1998 a 01. augusta 2000 a nahradil ich zákonnými rozhodnutiami, uložil povinnosť žalovanej znova prepočítať starobný dôchodok priznaný v roku 2000 a nahradiť žalobkyňu zameškané sumy vo vzťahu k novopriznaným dôchodkom spolu s úrokom z omeškania. Krajský súd opakovane vyzval žalobkyňu uznesením zo dňa 09. mája 2019, č. k. 6Sa/4/2019-42 na doplnenie podania a na opravu žalobného nároku vo vzťahu k nároku na vyplatenie rozdielu dôchodkov spolu s úrokom z omeškania, pričom bola poučená o predmete preskúmania správnych súdov v rámci správneho súdnictva, o procesných podmienkach a o možnosti krajského súdu podanie žalobkyne odmietnuť. Krajský súd však ani po následnom podaní žalobkyne zo dňa 22. mája 2019 nemal odstránené vady návrhu úplne jednoznačne, keď žalobkyňa opakovane poukazovala na list z 29. januára 2019, ktorým sa žalovaná vyjadrovala k jej žiadosti z decembra 2018, k výsledkom konania posudkovej komisie z roku 1994 a k rozhodnutiu o čiastočnej invalidite žalobkyne v tomto období. Vo vzťahu k nárokom na priznanie rozdielov dôchodkov a vyplateniu úrokov z omeškania žalobkyňa uviedla, že v tomto rozsahu na návrhu viac netrvá.

4. Po ustanovení manžela žalobkyne Ing. A. F. ako jej procesného opatrovníka, krajský súd vykonal dňa 14. júna 2019 výsluch žalobkyne prostredníctvom opatrovníka, kde bol tento opakovane poučený o procesných podmienkach konania pred krajským súdom, boli mu vysvetlené podmienky konania, náležitosti žaloby, a predovšetkým otázka splnenia podmienky lehoty dvoch mesiacov na podanie správnej žaloby v zmysle § 181 ods. 1 SSP. Tam opatrovník žalobkyne uviedol, že trvá na nárokoch špecifikovaných vo svojich predchádzajúcich podaniach, pričom poukázal na list žalovanej zo dňa 29. januára 2019 a uviedol, že tento list, ktorým žalovaná oznámila žalobkyňi, že zamietla jej žiadosť o prepočet dôchodkov, o zaslanie zápisnice z posudkovej komisie z roku 1994, kde sa malo rozhodnúť o čiastočnej invalidite žalobkyne a následne o priznaní čiastočného invalidného dôchodku, je nezákonný, tam tvrdené skutočnosti nie sú pravdivé a krajský súd by mal postoj a závery žalovanej preskúmať v tomto konaní.

5. Správny súd poukázal na skutočnosť, že za účelom úspešného domáhania sa ochrany svojich práv v zmysle príslušných ustanovení a podmienok daných SSP, fyzická osoba alebo právnická osoba musí splniť konkrétne zákonné podmienky. Jednou zo základných podmienok v zmysle § 181 ods. 1 SSP je dodržanie lehoty na podanie žaloby dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia, ktorého preskúmania sa účastník domáha. Zároveň v zmysle § 7 SSP podmienkou je, že musí ísť o také rozhodnutie správneho orgánu, ktoré nie je zákonom vylúčené zo súdneho prieskumu, a teda že musí ísť o rozhodnutie, t. j. právnoaplikačný akt, ktorý autoritatívne rieši vec vo vzťahu ku konkrétnemu subjektu, vo vzťahu k jeho subjektívnym právam.

6. Správny súd zdôraznil, že ani zo žaloby zo dňa 28. septembra 2016, ani z opakovaných doplnení podania na výzvy krajského súdu nebolo možné ustáliť predmet konania tak, aby z neho vyplývalo, že v konaní sú splnené základné podmienky, za ktorých je krajský súd oprávnený konať o návrhu účastníka konania.

7. S poukazom na § 181 ods. 1 SSP pre nedodržanie zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie správnej žaloby, správny súd konštatoval, že vo vzťahu k rozhodnutiam žalovanej, na ktoré odkázala žalobkyňa, a to z rokov 1994, 1997, 1998 a 2000 nie je možné konať, a žalobu vo vzťahu k nim je nevyhnutné odmietnuť ako oneskorene podanú.

8. Vo vzťahu k listu žalovanej zo dňa 29. januára 2019 správny súd uviedol, že súdny prieskum tohto

listu v správnom súdnictve nie je prípustný, keďže nejde o rozhodnutie ako autoritatívny správny akt, ale len o vysvetlenie, oznámenie o skutočnostiach zrejmych zo spisu žalobkyne z minulých konaní o invalidnom resp. starobnom dôchodku žalobkyne, sumarizáciu postupu žalovanej pri preskúmaní zdravotného stavu žalobkyne a rozhodovaní o invalidnom dôchodku, resp. ozrejenie technickej chyby v písaní v rozhodnutí z roku 1994, ako to vysvetlila žalovaná. Obsah tohto listu, pravdivosť tak tvrdených skutočností nebol krajský súd oprávnený skúmať.

9. Z horeuvedených dôvodov správny súd podanie žalobkyne zo dňa 13. marca 2019 v zmysle doplnení zo dňa 12. apríla 2019 a 22. mája 2019 odmietol, s odkazom na § 98 ods. 1 písm. d/ a g/ SSP, keďže išlo o také nedostatky podmienok konania, ktoré nie je možné konvalidovať.

10. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

II.

Kasačná sťažnosť

11. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Uviedla v nej, že predmetné oznámenie žalovanej zo dňa 29. januára 2019 jej bolo doručené dňa 05. marca 2019, pričom žaloba bola podaná dňa 13. marca 2019, t. j. osem dní po doručení oznámenia rozhodnutia žalovanej, a teda v dvojmesačnej zákonnej lehote na podanie žaloby.

12. K oznámeniu žalovanej zo dňa 29. januára 2019, ktoré nemožno podľa krajského súdu podrobiť súdnemu prieskumu žalobkyňa uviedla, že krajský súd nerešpektuje § 7 ods. 1 písm. f) SSP, ktorý menovite stanovuje, v ktorých prípadoch správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb, čo však neplatí pri správnej žalobe v sociálnych veciach.

13. Žalobkyňa vyslovila názor, že krajský súd mohol využiť § 102, resp. § 128 SSP na vyžiadanie dokladov od žalovanej o konaní posudkovej komisie zo dňa 02. mája 1994 o odňatí invalidného dôchodku a rozhodnutie o výške čiastočného invalidného dôchodku zo dňa 17. mája 1994, nakoľko žalovaná vo všetkých nasledujúcich rozhodnutiach po 15. auguste 1994 ignorovala práve toto rozhodnutie a až do odchodu žalobkyne do starobného dôchodku jej vyplácala čiastočný invalidný dôchodok. Nakoľko sa však pri výpočte starobného dôchodku obdobie poberania čiastočného invalidného dôchodku nezapočítavalo do započítateľných dní, jej prvý priznaný starobný dôchodok bol o viac ako 19 % nižší ako by bol pri poberaní invalidného dôchodku.

14. K odseku 15 odôvodnenia rozsudku krajského súdu žalobkyňa uviedla, že žaloba bola súdu doručená dňa 13. marca 2019, pričom tam uvedené podanie zo dňa 28. septembra 2016 jej nie je známe, pravdepodobne sa týka niekoho a niečoho iného.

15. K odseku 19 odôvodnenia rozsudku krajského súdu žalobkyňa poukázala na to, že je tam uvedené len, že podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP je žaloba neprípustná, pričom toto stanovisko nie je ničím odôvodnené.

16. Ďalej poukázala na § 133 a § 216 SSP, podľa ktorých rozhoduje správny súd rozsudkom, a to do 90 dní od doručenia žaloby, pričom žalobkyňa podala žalobu dňa 13. marca 2019 a krajský súd prijal uznesenie až 27. júna 2019, t.j. 106 dní po doručení žaloby.

17. Na základe týchto skutočností žalobkyňa navrhla kasačnému súdu uznesenie krajského súdu zrušiť, rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutia žalovanej a vec jej vráti na ďalšie konanie alebo aby kasačný súd vo veci sám rozhodol a nariadil žalovanej rešpektovať v nových rozhodnutiach svoje vlastné rozhodnutie zo dňa 15. augusta 1994.

III.

Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti žalobkyne

18. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobkyňou uvedené dôvody nepovažovala za opodstatnené, nakoľko krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite vec právne posúdil. Navrhla preto, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g) SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, v súlade s § 455 SSP bez pojednávania a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne nie je dôvodná.

20. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

22. Podľa § 181 ods. 1 SSP fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

23. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

24. Podľa § 98 ods. 1 písm. d) a g) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene; ak je neprípustná.

25. Kasačný súd z obsahu súdneho spisu zistil, že

- podaním z 13. marca 2019 sa žalobkyňa domáhala preskúmania postupu žalovanej vo vzťahu k invalidnému dôchodku žalobkyne za obdobie od 03. augusta 1994 do 17. novembra 2000, resp. opravy rozhodnutí o výške jej dôchodku za toto obdobie, priznania plného invalidného dôchodku za uvedené obdobie, opravy priznanej výšky starobného dôchodku za obdobie od 17. novembra 2000 do marca 2019 a uhradenia rozdielu medzi vyplateným a novopriznaným dôchodkom s úrokom z omeškania 0,05 % denne za celé obdobie omeškania,

- krajský súd uznesením z 01. apríla 2019, č. k. 6Sa/4/2019-25, vyzval žalobkyňu na odstránenie väd podania z 13. marca 2019, a to konkrétne, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia:

a) označila konkrétne rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktoré podanou žalobou napadla, číslom a dňom jeho vydania, s uvedením dňa, kedy jej bolo rozhodnutie doručené/oznámené,

b) uviedla dôvody žaloby, konkrétne skutočnosti, v čom vidí nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, t. j. aké konkrétne zákonné ustanovenia boli napadnutým rozhodnutím resp. postupom žalovaného orgánu porušené (v návrhu musia byť uvedené konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia) - s tým, že v tejto súvislosti je povinná označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení,

c) presne definovala žalobný návrh (žalobný petit), t. j. výslovné uvedenie, čoho presne sa v tomto konaní domáha - ako presne má vo veci rozhodnúť správny súd, aby bol tento žalobný návrh v súlade s príslušnými ustanoveniami SSP, zároveň krajský súd žalobkyňu poučil o následku neodstránenia väd žaloby vo vyššie naznačenom smere spočívajúcom v odmietnutí podania a o jej procesných právach a

povinnostiach,

- žalobkyňa podaním z 22. mája 2019 postupujúc v zmysle usmernenia vyplývajúceho z uznesenia krajského súdu z 09. mája 2019, č. k. 6Sa/4/2019-42, žalobu doplnila, keď vo vzťahu k nárokom na priznanie rozdielov dôchodkov a vyplateniu úrokov z omeškania uviedla, že v tomto rozsahu na návrhu viac netrvá, opakovane poukazovala na list žalovanej z 29. januára 2019, ktorým sa žalovaná vyjadrovala k žiadosti žalobkyne z decembra 2018, k výsledkom konania posudkovej komisie z roku 1994 a k rozhodnutiu o čiastočnej invalidite žalobkyne v tomto období,

- krajský súd následne uznesením zo dňa 03. júna 2019, č. k. 6Sa/4/2019-53, ustanovil žalobkyňu na jej žiadosť za procesného opatrovníka jej manžela Ing. A. F.,

- krajský súd vykonal dňa 14. júna 2019 informatívny výsluch opatrovníka žalobkyne, ktorý bol opakovane poučený o procesných podmienkach konania pred správnym súdom, boli mu vysvetlené podmienky konania, náležitosti žaloby, a predovšetkým otázka splnenia podmienky lehoty dvoch mesiacov na podanie správnej žaloby. Tam opatrovník žalobkyne uviedol, že trvá na nárokoch špecifikovaných v predchádzajúcich podaniach, pričom poukázal na list žalovanej zo dňa 29. januára 2019, ktorým oznámila žalobkyňu, že zamietla jej žiadosť o prepočet dôchodkov, o zaslanie zápisnice z posudkovej komisie z roku 1994, kde sa malo rozhodnúť o čiastočnej invalidite žalobkyne a následne o priznaní čiastočného invalidného dôchodku, list ktorý je nezákonný, lebo tam tvrdené skutočnosti nie sú pravdivé a správny súd by mal postoj a závery žalovanej preskúmať v tomto konaní,

- krajský súd následne uznesením zo dňa 27. júna 2019, č. k. 6Sa/4/2019-58 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. d) a g) SSP žalobu ako podanú oneskorene a rovnako ako neprípustnú odmietol, keď mal za preukázané, že i napriek výzve na odstránenie väd žaloby nebolo možné ustáliť predmet konania tak, aby z neho vyplývalo, že v konaní sú splnené základné podmienky, za ktorých je správny súd oprávnený konať vo veci s poukazom na nedodržanie zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie správnej žaloby vo vzťahu k rozhodnutiam žalovanej, na ktoré odkázala žalobkyňa, a to z rokov 1994, 1997, 1998 a 2000 a s poukazom na skutočnosť, že list žalovanej zo dňa 29. januára 2019 nie je rozhodnutím ako autoritatívnym správnym aktom, ale len ide len o vysvetlenie, oznámenie o skutočnostiach zrejmych zo spisu žalobkyne z minulých konaní o invalidnom resp. starobnom dôchodku žalobkyne, sumarizáciu postupu žalovanej pri preskúmaní zdravotného stavu žalobkyne a rozhodovaní o invalidnom dôchodku, resp. ozrejmienie technickej chyby v písaní v rozhodnutí z roku 1994, ako to vysvetlila žalovaná.

26. Žalobkyňa v kasačnej sťažnosti namietala, že žaloba bola podaná osem dní po doručení oznámenia rozhodnutia žalovanej, a teda v dvojmesačnej zákonnej lehote na podanie žaloby, t. j. nemožno ju odmietnuť ako podanú oneskorene. K tejto argumentácii je potrebné uviesť, že žaloba bola ako oneskorene podaná odmietnutá len vo vzťahu k rozhodnutiam žalovanej zo dňa 03. augusta 1994, 02. júna 1997, 02. júna 1998 a 01. augusta 2000, ktorých zrušenia a nahradenia sa žalobkyňa domáhala a v spojitosti s ktorými žiadala opraviť svoj starobný dôchodok. Krajský súd žalobu žalobkyne v tejto časti odmietol ako oneskorene podanú správne.

27. K námietkam žalobkyne vo vzťahu k súdному prieskumu listu žalovanej zo dňa 29. januára 2019 kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že list by bol predmetom súdneho prieskumu za stavu, že by bol spôsobilý dotknúť sa práv a právom chránených záujmov žalobkyne. Podľa ustálenej judikatúry vyplývajúcej z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 37/95, II. ÚS 50/01, I. ÚS 52/02, III. ÚS 183/2003, I. ÚS 354/08) a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžf/29/2010 alebo sp. zn. 5Sžp/5/2011) predmetom preskúmania súdom môžu byť aj rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Súdna prax ustálila, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických a fyzických osôb. Za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa považujú aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy. Z obsahu listu žalovanej, na ktoré poukazuje žalobkyňa, je zrejmé, že ide o vyjadrenie k podaniu

žalobkyne, obsahom ktorého bolo vysvetlenie postupu žalovanej pri vydávaní rozhodnutí o invalidnom, resp. o čiastočnom invalidnom dôchodku počas rokov 1990 až 2001, pričom aj podľa názoru kasačného súdu uvedené vyjadrenie žalovanej nebolo spôsobilé dotknúť sa práv a právom chránených záujmov žalobkyne. Na základe uvedeného kasačný súd prisvedčil argumentácii správneho súdu, že horeoznačený list žalovanej nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu, a preto krajský súd v tejto časti žalobu ako neprípustnú odmietol správne.

28. K vyžiadaniu dokladov o konaní posudkovej komisie zo dňa 02. mája 1994 krajským súdom a k poukazovaniu na ustanovenia § 133 a § 216 SSP, kasačný súd uvádza, že krajský súd v predmetnej veci žalobu odmietol uznesením, t. j. procesným rozhodnutím, keď sa konanie končí bez meritórneho preskúmania veci, bez vykonávania dokazovania. Pokiaľ žalobkyňa namietala nedodržanie lehoty 90 dní na rozhodnutie krajského súdu, kasačný súd uvádza, že ustanovenie § 216 SSP, ukladajúce krajskému súdu rozhodnúť v lehote 90 dní upravuje konanie správnych súdov vo veciach azylu, pričom v danom prípade sa o azylovú vec nejedná, ale ide o konanie v sociálnych veciach.

29. K námietke žalobkyne, vzťahujúcej sa na odsek 15 odôvodnenia rozsudku krajského súdu, že žaloba bola súdu doručená dňa 13. marca 2019, pričom tam uvedené podanie zo dňa 28. septembra 2016 nie je žalobkyni známe, kasačný súd uvádza, že ide o zrejmu chybu v písaní, keď správne mal byť uvedený dátum 13. marca 2019, pričom táto chyba v písaní nemá za následok nezákonnosť napadnutého uznesenia.

30. K námietke žalobkyne k odseku 19 odôvodnenia rozsudku krajského súdu, obsahujúcemu len znenie § 98 ods. 1 písm. g) SSP, kasačný súd uvádza, že z napadnutého uznesenia je zrejmé, že tento odsek súvisí s odsekom 18, pričom krajský súd v ňom iba uviedol znenie ustanovenia na základe ktorého rozhodol.

31. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

32. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku uznesenia. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu, námietky žalobkyne proti uzneseniu krajského súdu považuje za nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

33. Skutočnosť, že rozhodnutie krajského súdu, nie je odôvodnené podľa predstáv žalobkyne nemožno považovať za porušenie jej práva, ak je založené na správnych logických a odborných úsudkoch a argumentoch a vydané v súlade so zákonom, čo v prejednávanom prípade bolo splnené.

34. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobkyni, ktorá v tomto konaní nemala úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanej ho nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

35. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.